

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16.12.1966, sp. zn. 4 To 536/66, ECLI:CZ:KSUL:1966:4.TO.536.1966.1

Číslo: 48/1967

Právní věta: Soustavnosti páčání úmyslných trestných činů téže povahy ve smyslu § 41 písm. b) tr. zák. není na překážku ani uplynutí doby jednoho a půl roku od propuštění z výkonu posledního trestu odnětí svobody do spáchání nového trestného činu téže povahy, pokud předchází i nová trestná činnost jsou závažnějšího charakteru.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 16.12.1966

Spisová značka: 4 To 536/66

Číslo rozhodnutí: 48

Číslo sešitu: 8

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Recidiva zvláště nebezpečná

Předpisy: 140/1961 Sb. § 41

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 48/1967 sb. rozh.

Soustavnosti páčání úmyslných trestných činů téže povahy ve smyslu § 41 písm. b) tr. zák. není na překážku ani uplynutí doby jednoho a půl roku od propuštění z výkonu posledního trestu odnětí svobody do spáchání nového trestného činu téže povahy, pokud předchází i nová trestná činnost jsou závažnějšího charakteru.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. Labem - [4 To 536/66](#).)

Obviněný byl rozsudkem okresního soudu v Ch. z 8. 11. 1966 uznán vinným kromě dalších trestných činů též sedminásobným trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1 písm. a) odst. 2 písm. a) tr. zák., dvojnásobným trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a), c) odst. 1 tr. zák.; trojnásobným trestným činem poškozování cizí věci podle § 257 odst. 1 tr. zák., dvojnásobným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 2 tr. zák. a trestným činem příživnictví podle § 203 tr. zák. Trestné činy podvodu spáchal tím, že na sedmi poškozených vylákal předstíráním nepravdivých okolností celkem částku 10 600,- Kčs. Trestné činy rozkrádání spáchal tím, že neoprávněně použil režijní průkazku na ČSD při jízdě vlakem a poškodil ČSD o částku 83,- Kčs a že se vloupal do Uhelných skladů v Ch., kde si присvojil různé věci v hodnotě

253,- Kčs. Trestná činnost obžalovaného, při níž došlo k odcizení věcí soukromým osobám, spočívala v tom, že v pěti případech se vloupal do rekreačních chat a v ostatních šesti případech odcizil věci při jiných příležitostech, přičemž celková hodnota odcizených věcí činila kolem 4300,- Kčs. Při příležitosti vloupání do chat způsobil jejich poškození u tří majitelů chat a celková škoda přibližně činí 5100,- Kčs.

V odvolání proti tomuto rozsudku obviněný mj. namítal, že neměl být uznán vinným majetkovými trestnými činy jako zvláště nebezpečný recidivista ve smyslu § 41 písm. b) tr. zák., protože od jeho posledního odsouzení a výkonu trestu za majetkovou trestnou činnost uplynula doba asi dvou let, takže je přerušena spojitost mezi jeho současnou a předchozí trestnou činností.

Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku z 16. 12. 1966 sp. zn. [4 To 536/66](#) neuznal tuto odvolací námitku důvodnou.

Z odůvodnění:

Námitka obžalovaného, že neměl být posouzen jako zvláště nebezpečný recidivista, není správná. Obžalovaný byl nejméně třikrát potrestán pro majetkovou trestnou činnost. Jde o odsouzení nižším vojenským soudem ze dne

13. 7. 1956 sp. zn. T 125/56 a ve spojení s tím o odsouzení lidovým soudem v Š. z 7. 8. 1956 sp. zn. T 106/56 k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, který si obžalovaný odpykal. Rozsudky okresního soudu v I. z

2. 10. 1957 sp. zn. T 193/57, okresního soudu v Ž. z 15. 11. 1957, sp. zn. T 497/57 a lidového soudu v Š. z 27. 12. 1957, sp. zn. T 197/57, byl obžalovaný odsouzen pro majetkové trestné činy k nepodmíněným trestům odnětí svobody v celkové délce tři roky a tři měsíce, které si též odpykal. Konečně třetím potrestáním pro majetkovou trestnou činnost je odsouzení okresním soudem v K. V. z 21. 3. 1961 sp. zn. 4 T 28/61 pro trestný čin krádeže a podvodu k trestu odnětí svobody v trvání tři a půl roku, který obžalovaný vykonal dne 4. 7. 1964. Od r. 1956 si obžalovaný odpykal pro majetkovou trestnou činnost téměř 7 let odnětí svobody. Trestnou činnost páchal vždy krátce po svém propuštění z předchozího trestu. V souzeném případě začal páchat trestné činy majetkového charakteru asi za jeden a půl roku po svém propuštění z předchozího trestu. Z tohoto trestu byl obžalovaný propuštěn dne 4. 7. 1964 a s novou majetkovou trestnou činností započal v únoru 1966. Doba asi jednoho a půl roku je sice již poměrně delším časovým obdobím, ale není tak dlouhá, aby byla přetržena souvislost mezi předchozí soustavnou trestnou činností obžalovaného a novým pácháním trestných činů majetkového rázu. Obžalovaný i v souzené trestné činnosti postupoval stejným způsobem jako v předcházejících případech, takže lze říci, že navazoval - byť po delší době - na předcházející trestnou činnost. Přitom jak v souzeném případě, tak také v předchozí majetkové trestné činnosti šlo o závažné trestné činy. Za těchto okolností okresní soud právem obžalovaného posoudil jako zvláště nebezpečného recidivistu ohledně majetkových trestných činů.